

Interpres. Num sit in confessione adhibendus, II. 292. — Num teneatur sigillo, 585.
Interstitialia. Quae servanda sint ab ordinandis, II. 436.

Inventio. v. Res amissae, Thesaurus.
Invidia. Quid sit, I. 179 — Ejus malitia, ib.

Involuntarium. Quid sit, I. 9. — Simpliter et secundum quid; perfectum et imperfectum, II. — Quatenus causetur metu, 29.

Ira. Quid sit, I. 188. — Ejus malitia, ib.

Irregularitas. Quid sit, II. 629. — Ex defectu, ex delicto, 630. — Quomodo multiplicetur, 631. — Quid de irregularitate dubia, ib. — Num incurratur ab ignorante, 632. — Quis in ea dispensare possit, ib. — Num incurratur a violantibus censuram per exercitium ordinis sacri, 617. 633 — Facultas ab ea dispensandi tempore jubilaei, 413.

Irritatio voti, v. Votum.

Iteratio sacramenti. Quando liceat vel prohibita sit, II. 117. — Quando praecipitur, 118 — v. Baptismus.

J

Jejunium. Quo dupli sensu adhibetur et quibus diebus vigeat, I. 436. — Utrum divini an ecclesiastici juris sit, ib. — Quid importet prout ab abstinentia praescindit, 437. — Qualitas et quantitas ciborum, permissa in collatione, ib. — Hora principialis refectionis, 438. — Quamdiu eadem protrahi possit, 439. — Quomodo laedatur lex jejunii, ib. — Quando haec laesio fit gravis, 440. — Num lex jejunii pergit urgere eum qui duplice refractionem sumpserit vel inadvertenter tentaverit, 441. — Jejunium praescriptum ad lucerandum jubilaeum, II. 412.

Causae a jejunio excusantes. Num excusentur qui jejunium servare nequeant nisi refectionum ordine inverso, 438; — adulescentes, senes sexagenarii, mulieres quinquagenariae, infirmi, mulieres lactantes, pauperes, 443; — opifices, iter agentes, sponte suscipientes laborem cum jejunio incompossibilem, 446; — concionatores, professores, studentes, confessarii, 447. — Dispensatio a jejunio a quibus dari possit et quando sit petenda, 448.

Jejunium Eucharisticum. Quid sit, II. 199. — Regulae ad cognoscendum num laesum fuerit, 200 — Quid si probabiliter laesum fuerit, 201. — Quinam ab hac lege excipiuntur, 202.

Jubens, v. Mandans.

Jubilaeum. Quid sit et quotuplex, II. 411. — Opera ad illud lucerandum praescripta, 412. — Facultates confessarii, durante jubilaeo, concessae, 413. — Qua ratione iisdem utendum sit, 414. — Num tollatur reservatio per confessionem invalide factam tempore jubilaei, ib. — Num detur plures frui indulgentiis vel facultatibus jubilaei, ib. — Quae facultates tempore jubilaei suspendantur, 413. — Num Regulares vi jubilaei extra Ordinem confiteri valeant, 537.

Judex. Quis sit, II. 2. — Quam scientiam et jurisdictionem habere debeat, 5. — Num peccet judex civilis causas ecclesiasticas ad suum tribunal trahens, ib. — Diligentia in eo requisita, 4. — Quatenus damna ex inscritia vel neglegentia sua orta reparare debeat, ib. — Judicis officium in sententiis vel poenis pronuntiadis, 5. — Num sententiam secundum legem iniquam ferre possit, ib. — Quid agendum si causa discussa maneat dubia, 6. — Quid si privata scientia judicis a publica discrepet, 7. — Num liceat judici servare dona extorta vel sponte oblata, 8. — Num recurrentum sit ad judicem ecclesiasticum ut solvantur sponsalia, 447; — vel ut fiat divertium quoad habitationem, 538. — Num liceat judici civili pronuntiare divertium, 362. — Censura contra cogentes judices laicos ad trahendum ad suum tribunal personas ecclesiasticas, 590.

Judicium temerarium. Quid sit, I. 425. — Quando sit grave peccatum, 426.

Juramentum. Quid sit, I. 298 — Assertorium, promissorium; contestatorium, exacerbatorium, 299. — Condiciones ad validum juramentum 300 — Quae formulae sint verum juramentum, 301 — Condiciones ad licitum juramentum, 302 seqq. — An liceat juramentum fictum, 304. — Obligatio juramenti promissori, 304 seqq. — Num valeat promissorium de re mala vel minus perfecta, 303. — Obligatio juramenti adnexi promissioni vel proposito, 506. — Quomodo cesset obligatio juramenti promissori, 507. — Quatenus liceat juramentum quod rei pravae approbationem continere videatur, 538 — Num liceat juramento firmare restrictionem mentalem, 417. — Ad quid obliget juramentum additum contractui valido, invalido vel qui sine peccato servari nequeat, 599; — contractui e jure positivo rescindibili, 600. — Ad quid obliget juramentum metu extortum, ib. — juramentum coram tribunal emissum dicendi integrum veritatem, II. 16 seqq. — juramentum inserviendi certae Missioni, 438.

Juratus. Quis sit et quas obligationes habeat, II. 9. — Quid si ineptus sit vel si scientia ejus privata a publica discrepet, ib.

Jurisdictio. Quid sit et quomodo dividatur, II. 324. — Ejus necessitas in ministro poenitentiae, ib. — Quomodo jurisdictio in eo incipiat vel cesse, 527. — Num liceat absolvere cum jurisdictione dubia vel probabili, 530. — Num valeat absolutio data cum jurisdictione mere existimata, 531. — Num in articulo mortis jurisdictionem habeat sacerdos quilibet, etiam haereticus vel excommunicatus, etiam non approbatus praesente approbato, 532. — Jurisdictio pro navigantibus in Oceano, 533; — pro militibus, ib. — Num jurisdictione preventur excommunicati, 584. — Censura contra impedientes exercitium jurisdictionis ecclesiasticae, 589; — contra usurpantes vel sequestrantes jurisdictionem ad personas ecclesiasticas, ratione suarum ecclesiarum vel beneficiorum, pertinentem, 591.

Jus. Quid sit; jus in re, jus ad rem, I. 461. — Discrem in compensatione juris certi et juris incerti, 530.

Justitia. Quid sit, I. 461. — Justitia generalis, legalis, distributiva, commutativa, vindicativa, socialis, 462. — Justitia partes potentiales, 246.

L

Laborare. Officium laborandi quatenus oriatur e necessitate vitae alendae et otio vitandi vel e caritate erga proximum, I. 565.

Lampas. Quatenus ante s. Eucharistiam lucere debeat, II. 184.

Legatarius. Quatenus solvere debeat defuncti debita, I. 669. — Variae legatariorum species, 671. — Eorum jura, 680.

Legislator. Quis sit in genere, I. 86. — Specialitatem in Ecclesia, 87 seqq. — in societate civili, 89.

Legitima. Quae pars legitima hereditibus reservetur, I. 676. — Num peccent qui eam laedant, 677; — speciatim donationibus ad causas pias, ib.

Legitimi. Qui filii sint legitimi, II. 634.

Lenitatis defectus. Quatenus inducat irregularitatem, II. 637.

Lex. Quid sit, I. 82. — Ejus condiciones, 85. — Quomodo differat a statuto, ib. — a pracepto, 84. — Lex divina, humana, positiva, negativa; obligans, permittens, irritans, 83. — Num cives teneantur servare leges a gubernio illegitimo latas, 89. — Legis objectum, 90. — A quo

momento exequenda sint leges ecclesiasticae, 105. — Quatenus requiratur acceptatio legis, 104 seqq.

Legis obligatio. Obligatio legis moralis et mere penalnis, legis positivae et negativa, I. 106. — Requisita ut lex sub gravi obliget, ib. — Quomodo constet ea verificari, 107. — quis contemptus legis semper grave peccatum sit, 108. — Quatenus a legis positivae obligatione excusat, 114. — Num liceat se subtrahere influxui legis particularis, 115; — vel ponere impedimentum legi exequendae, 116.

Legis execucio. Execucio legis positivae vel negativae, realis et personalis, I. 109. — Num requiratur intentio satisfaciendi vel status gratiae, 109 seqq. — Num possint plures leges uno actu impleri, 110.

Legis interpretatio. Authentica, doctrinalis, usualis; comprehensiva, extensiva; stricta, lata, I. 111. — Interpretationis doctrinalis regulae, 112.

Legis cessatio. Per abrogationem vel derogationem, I. 125. — Per desuetudinem, 126. — Per cessationem finis adaequati, 127.

Lex naturalis. Quid sit, I. 129. — Quomodo differat a lege aeterna et a jure gentium, ib. — Absoluta, hypothetica; primaria, secundaria; affirmativa, negativa, permissiva, irritans, ib. — Quatenus legis naturalis praecelta possint ignorari, 150; — vel mutari, 151.

Lex positiva divina. Quid sit, I. 152. — Leges ortae e revelatione primitiva, Mosaic, Christiana, 152 seqq.

Lex penalnis. Quatenus lex mere penalnis detur in jure ecclesiastico, I. 140; — in jure civili, 141.

Lex irritans. Potestas ferendi leges irritantes in utraque societate, I. 142. — Directe lata in personam vel in actum; irritans actum per seipsam vel per judicis sententiam; intuitu boni communis vel in poenam delicti; mere irritans vel simul prohibens, 143. — Quatenus irritationem tollat ignorantia prohibitionis vel poenae, 144.

Lex civilis. Quae sit hodie attendenda in materia justitiae, I. 464. — Quando in conscientia ante judicis sententiam obliget, ib. — Censura in edentes leges contra libertatem aut jura Ecclesiae, II. 390.

Liberalismus. Quid sit, I. 205. — Ejus malitia, ib.

Liberalitas. Quid sit, I. 248. — Quae ei aduersentur, ib.

Liberi. Eorum officia erga parentes, I. 346 seqq. — Num peccent sponsalia vel matrimonio ineundo, insciis vel invitis parentibus, II. 314.

Libri prohibiti. Unde cognoscantur libri prohibiti a S. Sede, I. 431. — Quatenus Ordinarii libros prohibere possint, ib. — Num librorum prohibitions stricte interpretandae sint, ib. — Qui libri sint absolute prohibiti, 432. — Qui libri sint cum aliquo temperamento prohibiti, 433. — Num prohibeantur exiguae molis scripta non periodica typis impressa, 434. — Quid complectatur vetita librorum lectio, 435; — retentio, 436; — impressio, ib.; — defensio, 437. — Qui libri sub censura prohibeantur, II. 387.

Licentia. Quatenus differat a dispensatione, I. 117. — Quis dare possit licentiam legendi libros prohibitos, 437. — Quae sit vis hujus licentiae, ib. — Num a violatione voti paupertatis excusat licentia Superioris expressa, tacita, praesumpta, II. 94. — Num ab eadem excusat licentia data ad usus turpes vel superfluos, 95; debita, sed negata, ib.; — data ad alium usum, ib. — Num licentia data uni ad dandum conferat alii jus ad accipendum, ib.

Ligamen, matrimonii impedimentum. Quid sit et e quo jure oriatur, II. 492. — v. Nuptiae.

Litaniae Sanctorum. Obligatio eas recitandi in diebus S. Marci et Rogationum, II. 50.

Lites super successione bonorum vel dote, causa canonica dispensationis matrimonialis, II. 523.

Litterae. Legere litteras alienas quantum peccatum sit, I. 453. — Quando id licitum fiat, ib. — Celebratio matrimonii per litteras num valeat vel liceat, II. 493.

— testimoniales. Quae et quo jure requirantur ante admissionem ad noviciatum religiosum, II. 80; — ad ordines suscipiendos, 459.

— dimissoriae. — Quid sint et quis eas concedere possit, II. 452.

Locatio. Quid sit et quotuplex, I. 642. — Locatio rerum quas pariat obligaciones, 645. — Specalia in locatione agrorum, 644. — Locatio operae, 645 seqq. — Locatio honorum ecclesiasticorum ultra triennium prohibita, II. 610.

Lotteriae. Quid sit et quas condiciones requirat, I. 665.

Ludus. Duplex sensus ludi, I. 659. — Requisita in ludo ad justitiam contractus, 660. — Quomodo contra alias virtutes in ludo peccetur, 661. — Num peccet

magnam summam pecuniae ludo exponens, ib. — Quatenus liceat ludi consuetudinem apertis domibus vel collata pecunia fovere, ib. — Quatenus ludus clericis prohibeatur, II. 42. — v. Speculationes Bursae.

Luxuria. Quid sit, I. 387. — Actus luxuria non consummati, consummati; juxta naturam, contra naturam, 389. — Quem reatum inducant actus luxuria consummati, 390 seqq. — non consummati, 404 seqq. — Quomodo confessarius poenitentes a luxuria periculis avertire debet, 411.

M

Magia. Quid sit, I. 267. — Ejus reatus, ib.

Magistratus. Num interesse possint matrimonio civili eorum qui valide nubere nolint aut nequeant, II. 508. — Num possint divortium proclamare, 562.

Magnanimitas. Quid sit, I. 230.

Magnetismus animalis, v. Hypnotismus.

Mala fides. Num mala fides antecessoris obstet ne praescribat successor, I. 491.

Malae fidei possessor. Ejus obligations quadam rem alienam, I. 529; — quadam rei fructus, 550; — quadam damna exorta vel luera cessantia domino, ib. — Num expensas deducere possit, 552. — Quid si res aliena per manus plurium malae fidei possessorum transierit, ib.

Maledictio. Quatenus peccet proferens maledictionem contra creaturas ratione carentes vel contra proximum, I. 294.

Maleficium. Quid sit, I. 269. — Ejus reatus, ib.

Malitia, malus actus. Quid sit actus malus, I. 50; — materialiter, formaliter malus, 51; — extrinsece, intrinsece malus, 54. — Quid sufficiat ut malitia imputetur agenti, 58.

Mandans. Quis sit et quatenus debeat restituere damnificato vel mandatario, I. 556. — Quatenus a restitutione excusat si mandatum ante executionem revocaverit, ib. — Quatenus censuram incurrat, II. 568.

Mandatum. Quid sit contractus mandati, I. 653. — Obligationes mandatarii, 654; — mandantis, 655.

Manifestare. Num graviter peccet manifestans uni viro prudenti alterius defectum, I. 420; — vel secretum commissum, 432.

Mansuetudo. Quid sit, I. 255. — Quae virtutis ei opponantur, ib.

Manuscripta. Num cadant sub regulas Indicis, I. 434. — Num sint materia voti paupertatis, II. 92. — Num cadant sub censuram, 587.

Mappa. Quatenus ad celebrandum requiratur, II. 243.

Maritus. Quatenus peccet et ad restituendum teneatur dissipans bona uxoris paraphernalia, dotalia, communia, I. 474.

Massones. Num liceat eorum insignibus et nutibus uti, I. 197; — funeribus interesse, 258; — aedes aedificare, 257; — emblemata confidere, 258. — Qua censura plectantur, II. 596. — Num eidem subdant qui iis domum locent, ib. — Obligatio denuntiandi eorum occultus coryphaeos, ib. — Exigenda a Massonibus poenitentibus, 597.

Mater. Num liberos proprio lacte nutrire debeat, I. 550.

Matrimonium. In fieri et in facto esse, II. 453. — Ejus materia et forma, ib. — Ejus subjectum, 456. — Matrimonium legitimum, ratum, consummatum; verum, putativum; clandestinum, conscientiae, morganaticum, ib. — Consensus in matrimonio requisiti dotes, 457. — Num sufficiat condicione, 458. — Quid si condicio contraria sit substantiae matrimonii, 459. — Quid si addatur condicio impossibilis vel turpis, 460. — Num liceat contrahere matrimonium cum peccatore vel excommunicato, 462. — Censurae contra clericos aut Regulares matrimonium contrahere praesumentes, 607; — contra impedita matrimoniorum libertatem, 611.

Matrimonii celebratio. Ritus et locus, II. 464. — In libro parochiali adnotanda, ib. — Ratio tenenda in matrimonii mixtis, 519. — Quatenus peccet pars catholica audiens ministrum heterodoxum, 520. — Quid cum eadem poenitente agendum, ib.

Matrimonium civile. Quid liciti et illiciti contineat, II. 508. — Quid intendere debeat fideles illud contrahentes, ib. — Condicio eorum qui solo civili matrimonio juncti sint, ib. — Obligatio illud contrahendi, ib. — Quando producat impedimentum criminis, 483. — Periculum matrimonii civilis, causa canonica dispensationis matrimonialis, 525. — Quid de liberis e matrimonio mere civili natus relate ad hereditatem parentum, 562.

Matrimonii usus. Num liceat si matrimonium cum dubio de morte alterius conjugis contractum sit vel si tale dubium contracto supervenerit, II. 493. — Num

liceat si semen tantum ad os vaginae apponi possit, 505. — Copula, Debitum conjugale, Fecundatio artificialis.

Matrimonii dissolutio, v. Divortium.

Medecina. Quatenus ejus exercitium sit prohibitum clericis, II. 56; — vel irregularem faciat, 659.

Medicus. Ejus officia, II. 19. — Num possit praebere remedium ad experimentum vel dubitans utrum profuturum an nocturnum sit, 20. — Num licite dolores sopiat ope morphi, cocaine, etc, ib. — Quando injustus sit ratione salarii exigendus, 21. — Obligatio monendi aegrotum de instanti mortis periculo, ib. — Quatenus peccet aegrotos deserens vel respues, ib. — Quando incurrit censuram assistens duello, 395; — abortum inducens, 608 — Quatenus fit irregularis, 639.

Mendacium. Quid sit, I. 415. — Ejus malitia, 418. — Quid agendum cum poenitentibus, qui inter mendacia et restrictiones mentales distinguere nequeant, 416. — Malitia mendacii in confessione, II. 504.

Mercatores. Num possint convenire ut ne infra determinatum pretium vendant, I. 641.

Mercatura, v. Negotiatio.

Meritum. Meritum supernaturale quid sit, I. 45. — Quomodo differant meritum de condigno, meritum de congruo et vis impetrandi, ib. — Requisita ad meritum de condigno, 44.

Metus. Quid sit, I. 27. — Absolute gravis, levis, relative gravis; ab intrinseco, ab extrinseco; juste, injuste, incensus; reverentialis, 28. — Metus influxus in voluntarium, 29; — in contractus, 591 seqq. — Num excusat a censuris, II. 571. — impedimentum matrimonii, quid sit et e quo jure oriatur, II. 490. — Ejus condiciones, ib.

Militia. Num peccent qui eam fraudibus vitent vel deserant, I. 576. — Num injustae sint leges quibus militiam inire cives jubentur, ib. — Quatenus peccet vel ad restituendum teneatur qui fraudibus obtineat ut alius, ipsius loco, militiam sequi cogatur, 577. — Quid si mercede conductus militiam deserat, ib.

Minister sacramentorum. Num in eo ad valorem sacramenti requiratur status gratiae, fides, intentio faciendi quod facit Ecclesia, II. 111; — intentio actualis vel virtualis, 112; — intentio absoluta, 113. — Num condicionem sub qua administret exprimere debeat, ib. — Num ad licitam

administrationem in eo requiratur status gratiae, 114 seqq. — Quot peccata committat qui pluribus uno tractu idem sacramentum conferat in statu peccati mortalis, 115. — Quatenus prohibetur adhibere materiam vel formam dubiam, 116. — Quatenus peccet omittens praescriptions Ritualis vel voluntarie distractus, *ib.* — Quatenus peccet ministrando sacramenta indignis, 121. — Num ab hoc peccato excusat metus gravis, 122.

Ministrare. Quatenus requiratur ministrans Missae, II. 249; — ministrans extremae unctioni, 421.

Minores. Qui sint, I. 469. — Num a domo paterna invitis parentibus discedere possint, 548. — Num contractus a se initos servare vel damna ex iis secuta reparare teneantur, 580. — Num juri rescidendi contractus renuntiare possint, 593. — Quid si jurent se a petenda rescissione abstinentes esse, 600.

Miraculum. Num liceat illud petere vel offerre, I. 278.

Misericordia. Quid sit, I. 248.

Missa. Quid sit, II. 215. — Ejus essentia, *ib.* — Quid si sacerdos ante communionem deficiat, *ib.* — Num ad essentiam requiratur utriusque speciei consecratio, 214. — Quid si ex errore una tantum materia valida adhibita fuerit, *ib.* — Quot peccata committat Missam in mortali celebrans, 115. — Num abrumpenda sit Missa ab eo qui recordetur se non esse jejunum, 202. — Quatenus peccet sacerdos omittens varias Missae partes, 251; — vel iisdem aliquid addens, 252. — Num liceat interrumpere Missam, 253. — Quanto tempore durare debeat, 254. — Quae Missa celebra sit in ecclesia propria vel aliena, in oratoriis publicis vel privatis, 255. — Quatenus peccet aliam celebrans, 256. — v. *Celebrare.*

Missae fructus. Ad quos finis Missa offeratur, II. 213. — Qui eam offerant, *ib.* — Fructus meritorius, impetratorius, satisfactorius, 216. — Fructus generalis, specialis, specialissimus, 217. — Utrum valor Missae sit finitus an infinitus, 218. — A quo applicari possint Missae fructus, 219. — Quae intentio ad eos applicandos requiratur, *ib.* — Quo tempore sint applicandi, *ib.* — Quid si sacerdos nullam intentionem validam tempore apto elicerit, 220. — Quibus applicare possit sacerdos, ut persona privata, fructus Missae, *ib.* — Num Missa celebrari possit pro haereticis et infidelibus, 221; — pro animabus fidelium in purgatorio detentis, 222. — Num dividi possint Missae fructus, *ib.*

Missam audire. Quo jure praecipiantur, I. 538. — Quid sit audire Missam integrum, 559; — cum praesentia corporis, 540; — et animi, 541. — Ubi Missa audiri possit ut satisfiat praecepto, 342. — Causae ab hoc praecepto excusantes, 343. — Quatenus excusentur aegroti, convalescentes; custodientes domos, infantes, infirmos; qui sine gravi offensa mariti, parentum, etc., Missam audire nequeant; iter agentes; puerperae; luctum agentes; carentes vestimentis; praegnantes; lucro extraordinario affecti, 344.

Missale. Quatenus ad celebrandum requiratur, II. 246. — Quo Missali utendum sit in propria ecclesia, 250; — in ecclesia aliena, 253.

Missionarii. Specialia praecepta quoad libros edendos, I. 460; — quoad negotiationem, II. 612.

Mixta religio, impedimentum matrimonii, inter quas personas, vigeat, II. 317. — Quas ob causas sit statutum, *ib.* — Quibus condicibus in eo dispensemur, 318. — Nupi sint proclamanda banna nubentium cum haeretico, 431.

Modestia. Quid sit, I. 255. — Quid sint speciatim modestia morum et modestia cultus, *ib.*

Moneta. Num luceat monetam adulteratam vel ab usu regionis alienam transmittere, I. 650.

Moniales. Varii vocis sensus, II. 74. — Specialis condicio monialium in Belgio etc., 85. — Quis sit monialium confessarius ordinarius, 539. — Num quilibet confessarius approbatus valide absolutat moniales impropre dietas, *ib.*; — moniales extra claustra confitentes, 540. — Confessarius extraordinarius totius communitatis monialium, *ib.* — Confessarius extraordinarius unius monialis, 541. — Num moniales incurrit casus reservatos episcopo, 545. — Num a quolibet confessario absolvi possint tempore jubilaei, 415.

Monitio canonica. Quid sit et quatenus censoriae praeire debeat, II. 569.

Monopolium. Quid sit, I. 640. — Publicum, privatum, *ib.* — Quatenus utrumque liceat, 641.

Moralitas. Quid sit et quas species sub se habeat, I. 50. — Ejus regula primaria, secundaria, 51. — Ejus fontes, 53 seqq.

Moribundus. Quinam moribundi baptizandi sint, II. 450 seqq. — Quatenus absoluti nem moribundo catholico vel haeretico dare liceat, 298; — vel oporteat, 299. — Quando liceat eam dare absolute vel iterare, *ib.* — Quomodo valere possit

absolutio data moribundo, qui nullum poenitentiae signum praebuerit, 500. — A quo absolvit possit moribundus, 532.

Mors. Quatenus permitti possit mors propria, I. 362.

Mulier. Num possit inservire Missae, II. 249. — Quatenus sit incapax ordinum, 455.

Munera. Quatenus munera largiri vetum sit religiosis, II. 96. — Absolutio illius qui munera a Regularibus accepit, 344. — Quid de muneribus sponsorum, ruptis sponsalibus, 443.

Mutilatio. Quatenus illicita sit, I. 563. — Num eam subire quandoque sit obligatorium vel a superiori praecepi possit, 564. — Quatenus pro ea restituendum sit, 565 seqq.

Mutilatus. Quomodo sit inungendus, II. 417. — Num sit irregularis, 639.

Mutus. Num confessionem scripto peragere debeat, II. 292.

Mutuum simplex. Quid sit, I. 614. — Obligationes mutuotoris, *ib.*; — mutuatarii, 615. — Quando mutuum dare oporteat, *ib.* — cum faenor stipulatione. Numquam licitum vi mutui, sed tantum ob titulum extrinsecum, I. 616. — Quid de titulo legis civilis, 617. — Num caritatem laedere possit qui modicum faenus exigat, *ib.* — Quae sit justa faenor mensura, 619. — Quomodo hodierna benignitas Ecclesiae circa mutuum cum faenore conciliari queat cum antiquo ejus rigore contra usuras, 620.

Mysteria. Num mysteria SS. Trinitatis et Incarnationis credenda sint necessitate medii, I. 191.

■

Necessitas. Quid necessitas medii, necessitas praecepti, I. 190. — Quae sint credenda necessitate medii, 191; — necessitate praecepti, 192; — extrema, gravis, communis, spiritualis, 217; — vel temporalis, 222. — Num a furto excusat necessitas extrema, quasi-extrema, 301 seqq.; — gravis, communis, 503.

Negotiatione. Quid sit et quibus prohibetur, II. 57. — Quatenus peccent clerici negotiationem quaestuosam vel artificiale exercentes, 58. — Num negotiationem prohibitam exerceat qui immutet res e proprio fundo collectas vel qui negotietur pro necessitatibus suis aut per alios, 59. — Quae veram negotiationem non contineant, 40. — Num liceat clericis emere actiones vel obligationes societatum commercialium vel industrialium,

proxima, libera, 372. — Num semper monendus sit poenitens de obligatione eam relinquendi, *ib.* — Num occasio proxima relinquenda sit antequam absolutio detur, 373. — Num absolvit possit qui versetur in occasione necessaria, *ib.* — Quid si in tali occasione manens saepe relabatur, 374.

Occisio malefactoris. Quatenus liceat, I. 366. — Quis ordo in ea servandus, 367. — iniqui aggressoris. Sub quibus condicibus liceat, I. 368. — Ad quae bona tuenda liceat, 369. — Qui servent vel excedant moderamen inculpatae tutelae, 370. — Quatenus obligetur quis ad occidendum alterius aggressorem, *ib.*

— innocentis. Quatenus sit illicita, I. 371. — Quando permitti possit, 372.

— foetus. v. Abortus.

Occupatio. Quid sit, I. 480. — Quatenus liceat occupatio animalium, 481 seqq.

Oculo privatus. Num sit irregularis, II. 655.

Odium Dei. Quatenus aduersetur spei, I. 209; — caritati, 213.

— proximi. Quantum malum sit odium inimicitiae vel abominationis, I. 250.

Officium divinum. v. Horae Canonicae. — Num recitandum sit officium B. M. V. vel Defunctorum, II. 50. — Num satisfaciat qui ex errore vel ob parentiam officii diei aliud recitet, 51. — Quatenus peccet qui sciens volens officium pro officio recitet, 55. — Quod officium recitare debeant peregrini, *ib.*

Officia divina. Quaenam censeantur et quatenus iis assistere prohibeantur excommunicati, II. 583. — Censura contra recipientes in officiis nominalim a R. P. excommunicatos, 603. — Quatenus prohibeantur tempore interdicti, 623.

Oleum. Quo oleo alenda sit lampas coram tabernaculo, II. 184. — Num oleum extremae unctionis debeat esse olivarum et ab episcopo benedictum in ordine ad hoc sacramentum, 416. — Num liceat adhibere oleum benedictum anno precedente vel unam stillam tantum, *ib.* — Ubi custodiendum sit oleum infirmorum, 421.

Onanismus conjugalis. Ejus malitia, II. 549. — Num viro vel uxori ob onanismi consuetudinem deneganda sit absolutio, 550. — Num excusat a debito reddendo, 553.

Opera prohibita. Quomodo dignoscantur opera servilia, I. 353. — Num servile sit iter agere, ducere currus vel navigia onusta, molere, pingere, sculpere, artem photographicam exercere, delineare, retrahere imagines vel exemplaria acu,

acu pingere, imprimere, venari, piscari, confiere rosaria vel flores artificiales, laboribus domesticis cotidianis vacare, 354. — Quatenus prohibita sint opera judicialia et civilia, 355. — Quam graviter peccet opera prohibita peragens, *ib.* — Quas ob causas liceant opera generatim prohibita diebus festis, 356. seqq. — Quis dispensando ea permettere possit, 358 seqq.

Operarii. Eorum officia erga heros ex observatione, I. 354 seqq. — Justum eorum salarium, 645. — Officia erga heros e justitia, II. 22. — Num possint cessare laborem ex condictio, *ib.*

Operatio chirurgica. Quatenus subeunda sit ad salvandum vitam, I. 364. — Num liceat facere operationes periculosas unice experimenti causa, II. 19. — Num subituris tales operationes danda sit extrema unctionis, 422.

caesarea. Quid sit, II. 144. — Quatenus mater eam pati teneat, *ib.* — Quatenus et a quo, mortua matre, facienda sit, 145.

Opinio probabili. Quid sit et quo motivo ntitatur, I. 64. — Opinio intrinsece vel extrinsece; speculative vel practice; certo, dubie vel tenuitur, absolute vel comparative probabilis, 65. — Quomodo opinionibus probabilibus uti debeat confessarius, 79. — An liberet ab obligatione certo contracta probabilis satisfactio, 80; — speciatim in materia justitiae, 602. — Num liceat eidem homini uti duabus opinionibus probabilibus oppositis, 81.

Oratio. Quatenus requiratur necessitate medi et praeecepti, I. 258 seqq. — Quotiens orationis praecipuum urgeat per se vel per accidens, 259 seqq. — Bonae orationis condicione, 261. — Quando infallibiliter exaudiatur, *ib.* — Num consistere possit oratio cum voluntaria distractio, II. 59. — Qualis oratio ad lucrandas indulgentias plenarias requiratur, 403.

Oratoria. In quibusnam omnes satisfaciant praecipto Missae audiendae, I. 342. — Qui satisfaciant in oratoriis stricte privatibus, *ib.* — Num liceat in iisdem S. Communionem dare, II. 181. — Quis dare possit facultatem celebrandi in oratoriis publicis vel privatis, 241. — Quae oratoria censenda sint publica ita ut omnes in iis celebrantes teneantur sequi oratorii calendarium, 253.

Ordinare. Censurae contra male ordinantes vel ordinatos, II. 618 seqq. — Num irregularis fiat ordinatus per saltum, 655.

Ordinatio, Ordo. Quid sit, II. 423. — Quot sint ordines et quinam sint sacramenta, *ib.* — Quam potestatem singuli

conferant, *ib.* — Materia et forma ordinum minorum et subdiaconatus, 426; — diaconatus et presbyteratus, 427; — episcopatus, 428. — Regulae generales de dubiis circa valorem ordinationis, *ib.* — Specialia de dubiis circa impositionem manum vel traditionem instrumentorum, 429. — Validae ordinationis minister ordinarius, extraordinarius, 430. — Licietae ordinationis minister, 431. — Validae elicitae ordinationis subjectum, 433 seqq. — Num ordinationi praerequirantur status gratiae et confirmatio, *ib.* — Aetas pro singulis ordinibus requisita, *ib.* — Num peccet suscipiens ordinem, praetermissio inferiore, vel sine animo ascendendi ad superiores, 436. — Num liceat conferre eadem die duos ordines sacros, *ib.* — Scientia pro singulis ordinibus requisita, 437. — Titulus ordinationis, 438. — Literae testimoniales afferenda, 439. — Obligatio recitandi preces vel celebrandi Missas in ordinatione praescritas, *ib.* — Num votum suscipiendo ordines solvat sponsalia, 446. — Quatenus ordinem non susceptum exercens fiat irregularis, 655.

Ordines minores. Num sint sacramenta et quam potentiam conferant, II. 423. — Eorum materia et forma, 426. — Quatenus a presbytero conferri possint, 450.

Ordinationis tempus. Quodnam ab Ecclesia statutum sit, II. 455. — Quid tribuat facultas ordinandi extra tempora, *ib.*

Ordinationis locus. II. 454.

Ordo impedimentum matrimonii. Quos complectatur et quo jure, II. 491. — Num adstringat eos qui ordinem sacram recipientes illud ignorabant vel respuebant, *ib.*

Ordo. Quis servandus sit inter bona et personas diligendas, I. 215. — Servandus inter creditores ab eo qui omnibus satisfacie nequeat, 603.

Origo. Quomodo intellegenda sit pro ordinibus suscipiendis, II. 451.

Ornatus muliebris. Quatenus sit peccaminosus, I. 259.

Oscula. Quatenus sint peccaminosa, I. 406.

Ovariotomia. Utrum reddit mulierem sterilem an impotentem, II. 505. — Quando liceat, *ib.*

P

Palpo. Quis sit et quatenus restituere debet, I. 341.

Panis. Quis censendum sit triticeus, II. 169. — v. Eucharistia.

Parentes. Eorum officia erga liberos, I. 349 seqq. — Num teneantur instructionem liberis procurare, 352. — Num debeant reparare damna a domesticis illata, 346. — Num peccent si solam legitimam filii relinquunt vel partem disponibilem uni prae reliquis filiis tribuant, 677. — Num in confessione exprimenda sit circumstantia peccati contra parentes commissi, II. 287. — Quatenus parentum dissensus impediat matrimonium contrahendum, 514. — Num possint dare liberis praecipita vel vetita in re matrimoniali, 515. — Quatenus teneantur dare consensum suum liberis nupturientibus, 516.

Parochus. Ejus qualitates, officium, jura, II. 67. — Qui sint veri parochi, 68.

Parochi officia. Residere, II. 69; — praedicare, *ib.*; — disciplinam ecclesiasticam incolunem servare, 70; — visitare aegrotos et assistere moribundis, *ib.*; — pro grege celebrare, 223; — suis ministrare sacramenta, 119; — speciatim extremam unctionem, 421. — Qua ratione debeat interesse matrimonio, 498. — Quomodo agere debeat cum meditabutibus matrimonium mixtum, 518; — et cum iis qui invalide matrimonium contraxerint, 534.

Parochi jura. Jus dispensandi in legibus ecclesiasticis, I. 120. — Jus ad publicam Eucharistiae delationem, II. 183; — ad examen puerorum ante primam communionem, 210; — ad audiendas suorum confessiones, 523. — Num audire possit confessiones, in tota dioecesi vel ubique locorum, *ib.* — Num approbatione indigat parochus qui paroeciam dimiserit, 526. — Num parochus delegare possit facultatem audiendi confessiones, 527. — Num ejus licentia requiratur ad confessiones in ejus paroecia audiendas, 528. — Num valide et liceat audiat confessiones monialium, 539. — Num possit assistere matrimonio publici peccatoris, excommunicati motorii, franco-muratoris, 463. — Quis sit parochus proprius in ordine ad matrimonium, 496. — Num possit assistere matrimonio eorum qui lege civili nubere prohibentur, 508. — Num possit prohibere matrimonium, 510.

Parochi vicarii vel cooperatores. Qui sint et a quo nominentur, II. 71. — Eorum facultates et obligations, *ib.* — Num possint assistere matrimonii, 497.

Participans in justitiae. Quis sit et quatenus ad restituendum teneatur, I. 545. — Quatenus liceat mediale vel immediate actioni injustiae participare, 544.

Participatio in beneficiis. Num debita sit operariis, I. 643.